

перспектив щодо працевлаштування в США. Багато міжнародних студентів намагаються отримати спонсорську допомогу від майбутнього роботодавця, тому завдання закладів вищої освіти сприяти пошуку потенційних підприємств та надати необхідну студенту інформацію щоби переконати спонсорів у доцільності навчання саме в цьому закладі. Ознайомлення іноземних студентів з особливостями культури американського суспільства, вимогами та умовами праці на підприємствах США, професійним спілкуванням, відмінностями в кар'єрних можливостях підготує здобувачів до успіху. Знання про культурні відмінності – це лише частина підготовки, інший аспект – формування в студентів набору навичок необхідних для адаптації й орієнтації в системі американських цінностей. Урахування різноманітності й етнічних відмінностей студентів-іноземців допомагає визначити особливості їхньої підготовки та мотивації, і, таким чином, створити сприятливі умови для їх навчання й успіху. Попередня орієнтація на навчання в певному університеті та майбутню професію надасть іноземним студентам необхідну базу для адаптації до нових умов. Залучення нинішніх міжнародних студентів та випускників до співпраці у менторських програмах сприяє створенню активної студентської спільноті іноземних студентів та забезпечує суттєву підтримку й взаємодопомогу студентам. Отже, ефективні програми можуть допомогти налагодити успішну взаємодію між американськими закладами вищої освіти і студентами з інших країн.

Список використаних джерел

1. Carnevale, A. P., Smith, N. & Strohl, J. (2013). *Recovery: Job growth and educational requirements through 2020*. Washington, DC: Georgetown University Center on Education and the Workforce. 2. Choudaha, R. & Schulmann, P. (2014). *Bridging the gap: Recruitment and retention to improve international student experiences*. NAFSA: Association of International Educators. 3. Green, M. (2013). *Acting as global citizens: A challenge to U.S. colleges and universities*. NAFSA International Educator. 4. OECD (2016). *Education at a glance*. Paris: OECD Publishing. <http://dx.doi.org/10.187/eag-2016-en>.

В. В. Колохов, К. В. Скрябіна, О. В. Колохов

АНКЕТУВАННЯ СТУДЕНТІВ ЯК МЕТОД КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ

Вступ. Сучасна освіта зосереджена на особистості її здобувача. Професійні знання і основні компетенції формуються тільки завдяки позитивному ставленню до навчального процесу [2]. Тому у процесі модернізації існуючої системи освіти відповідно до вимог сучасного світу вищі навчальні заклади повинні враховувати амбіції цільової групи. Забезпечення викладання належної якості, оптимізація структури та методики навчального процесу, підвищення вмотивованості студентів, в тому числі, за рахунок впровадження в навчальний процес нових форм викладання і навчальних методик потребує постійного зворотного зв'язку про ефективність нових методик навчання [1,3]. Проблема підвищення мотивації студентів залишається недостатньо вивченою, а контроль над впровадженням знаходиться на неналежному рівні.

Мета і завдання дослідження – виявлення основних мотивів навчання у студентів вищих навчальних закладів (ВНЗ) м. Дніпро.

Матеріали та методи. Для проведення дослідження була створена анкета, яка складалася з 24 питань. Питання були розподілені на наступні блоки: про мотивацію до вступу; про пріоритетні способи отримання інформації; про форми ко-

нтролю та способи викладання; про успішність студентів; задоволеність викладацями та причини пропусків занять; про індивідуальні дані студентів.

В анкетуванні взяли участь 116 студентів медичної та 125 студентів будівельної академії м. Дніпро, які навчаються на 1- 6 курсах очної форми навчання. На деякі питання студенти могли обрати декілька варіантів відповідей.

Результати анкетування показали, що мотивацією до вступу у 71,0% опитаних було власне бажання. В 26,1% випадків студенти орієнтувалися на затребуваність професії, 18,3% прислухалися до настанов батьків та 9,5% пішли туди, куди змогли поступити. Поміж опитаних студентів 79,3% віддали перевагу очному навчання. Змінити очне навчання на заочне виказали бажання 8,7%, а на дистанційно та дуальне відповідно 7,1%, та 5,4% студентів.

Пріоритетними видами контролю знань студенти вибирали однаково часто комп'ютерне тестування, усну та письмову відповідь, в меншій мірі - виконання практичного завдання. Проте, звернуло на себе увагу зміна часток цих форм оцінювання в залежності від курсу та від ВНЗ. Так, на молодших курсах пріоритетними напрямками для студентів-медиків стали комп'ютерне тестування і усна відповідь, а для студентів-будівельників-виконання практичного завдання, а потім усна та письмова відповіді. На середніх і старших курсах у медиків: усна та письмова відповіді, у будівельників - комп'ютерне тестування. Прагнення до виконання практичного завдання на старших курсах знижується як у медиків так і у будівельників.

В середньому, студенти-медики витрачають на щоденну підготовку до занять більше часу, ніж студенти-будівельники. Студенти академії будівництва та архітектури пропускають заняття частіше, проте серед причин пропусків більшість вказують поважну причину, однією з яких зазначають роботу (29,6%), студенти медичної академії працюють рідше (5,8%).

В якості зручних джерел отримання інформації студенти обох ВНЗ більш прихильні до практичних занять (68,5%), відеороків (41,5%) та електронних книг (22,4%).

Бажання працювати за фахом не змінилося у 49,0% опитаних. У медиків таке бажання зникає частіше ніж з'являється (13,8% і 8,6% відповідно), а ось серед будівельників навпаки (4,8% і 10,4%). 23,2% студентів не змогли визначитися з відповіддю.

У поданні матеріалу викладачем студентам найбільше подобається: вирішення реальних проблем і завдань на практиці (70,5%), використання наочних посібників (66,8%), гумор (57,3%). Не подобається: похмурість і занудність (72,2%), нешанобливе ставлення до студентів (52,7%), читання лекцій з папірця (50,6%), відсутність практики (46,5%). На питання про бажання змінити що-небудь в процесі навчання студенти обрали: перейти від пасивних методів до активних (семінари та тренінги) - 53,5%, додати можливість вибору дисципліни в навчальному плані (46,5%), прибрати контроль відвідуваності (32,0%).

Висновки. На підставі аналізу проведеного анкетування та його регулярного впровадження можливо своєчасне коригування змісту освітніх програм для забезпечення підвищення мотивації студентів до навчання.

Список використаних джерел

1. Ильченко С. И., Ярошевская Т. В., Скрыбина Е. В., Крамаренко Н. Н. Анализ уровня знаний по педиатрии, преподаваемой на младших курсах, среди молодых врачей. «ScienceRise: Pedagogical Education». №7(27)2018, с.28-32 DOI: 10.15587/2519-4984.2018.153376.
2. Мошкин, А. С., Колесников А. В., Кох Н. Е. Мотивация учебной деятельности студентов. Научные и образовательные проблемы гражданской защиты. Химки, 2017. № 1(32).с. 90–96.
3. Szabolcs Rámháp, Dávid Nagy, Ákos Ország, János Rechnitzer, Bálint Filep. Career Choice Motivation Of High School Students In Context Of Changing Higher Education In

М. О. Черната, О. Є. Радудік

ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Вища освіта відіграє важливу роль у підготовці фахівців для соціуму, який постійно розвивається. Випускники вищих навчальних закладів, сьогодні повинні бути наділені не лише фаховими знаннями, а й вмінням їх використовувати у найсучаснішому середовищі, орієнтуватися в процесах, які виникають саме зараз, постійно удосконалюючи свої професійні здобутки. У закладах вищої освіти не тільки відбувається професійне становлення майбутнього фахівця, але й формується громадянин, майбутній лідер, громадський діяч, а, можливо, й політик. Для виконання цього завдання, важлива роль відводиться соціально-гуманітарним наукам, які формують особистість студента відповідно до сучасних і реальних вимог нашого суспільства, навчають його логічному, історико-філософському мисленню, пояснюють навички політичного і соціально-економічного аналізу процесів, які відбуваються, та розкривають особливості культурного розквіту нашого швидкоплинного світу.

Соціально-гуманітарні науки завжди відіграють важливу роль у розвитку найважливіших якостей особистості, її загальної культури, логічного мислення, здатності до рефлексії та глибокого усвідомлення власного «я»; у формуванні громадянського обліку особистості студента, незалежно від його професійної підготовки, майбутнього місця роботи та власних інтересів, оскільки вони: сприяють осмисленню особою значення своєї соціальної функції та виробничої діяльності, а також формують усвідомлення своєї суспільної ролі за межами виробництва, тобто характеру зв'язків із суспільством необхідні для розуміння людиною моральних норм та їх свідомого здійснення [4, с.36].

Ідейною основою сучасних соціально-гуманітарних наук – є загальнолюдські пріоритетні цінності, але головною метою пізнання студентами цих наук – є обґрунтування оптимальних шляхів та засобів досягнення соціальної справедливості, забезпечення громадської злагоди, прогресивного розвитку суспільства та формування інтелектуально-творчої особистості у культурному середовищі [3, с.33].

Протягом багатьох попередніх років у вищих навчальних закладах нашої країни, намагаючись дати студенту певну суму знань та навичок, не приділяли уваги розвитку його духовності та інтелекту, в результаті чого навчання перестало бути процесом одухотворення. Адже великий педагог Я.А.Коменський стверджував, що навчальний заклад повинен бути, перш за все, майстернею людяності [2, с.28]. Тому, розібратись у розмаїтті концепцій та досягти справжнього сучасного розуміння фундаментальних основ людського буття, зрозуміти себе і всесвіт який тебе оточує, знайти своє місце у цьому світі, вірно сформувати свою особистість, яка є важливим елементом суспільства, є справою далеко не простою, вона вимагає від молоді чималих зусиль та наукового обґрунтування.

Сьогодні, ці питання є дуже важливими та актуальними, вони потребують досконалого, сучасного вирішення на національному рівні і, в першу чергу, з науково-педагогічної точки зору, оскільки це стосується формування і розвитку майбутнього нашої країни.

Тому, є необхідність застосування активних методів навчання, які стимулюють творчість, самостійне мислення, ініціативу. Дискусії, диспути, круглі столи - такі сучасні форми навчання мають прищепити студентам свободу висловлювання власних